

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: O Gud hvor jammerlig

Citation: Kingo, Thomas: "O Gud hvor jammerlig", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 218.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo04val-shoot-workid83244/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

2.

Giv, JEsu, mig
Din Aand og Naade til,
At Satan sig
Ey sniger listelig, 5
I mit Hierte som hand vil!
Lad mig blant Ukrud og skarn,
Som dit Barn,
Opvoxe Dag fra Dag,
Dig til ald Velbehag, 10
Gid jeg som Guds Hvede maa
Frugt og salig Fremgang faa,
Til Guds Høst ræt an skal gaa.

Th. Kingo

En anden, over Evangelium, 278

Under dend Melodie:

Udi min Angst og Nød, etc.

1.

O GUD hvor jammerlig
Din Kirke-Ager sig 20
I disse Tider finder,
Da Ukrud flux oprinder,
Og tegner sig at sprede
Og overgroe din Hvede.

2.

Du har jo ladet stræ
Dit Ords det reene Frøe,
Det Livsens Korn du saade
Til alle Ender naade
5 Udi din Kirke-Lykke,
Til Himmel-Frugt og smykke.

3.

Dog skyder Klinten op
10 Sin Purpur-Kroned Top,
Som i Guds Ager brammer,
Og Hveden ofte krammer,
Mand seer dend og maa lide,
Dend brasker hos vor side.

4.

O Gud, hvor øvne-blind'
Er Mennisken i Sind,
De som din Ager vare,
Tit venter ingen Fare,
20 Men før de ud har blundet,
Har Klinte-Fyrsten vundet.

5.

Nu strøer hand viit her ud
Et Kietter-Klinke-Krud,
Som vel udvortes praler
Og herlig sig udmaler,
25 Ja mangen Siel forvender,
Som Guds Ords Sæd ey kiender.

6.

Nu fylder hand sin Sek
 Med alle Snid og Trek,
 Aff Laster og aff Lyder,
 Udsminker dem som Dyder,
 Saa de sig sagt indsniger,
 Og høyt i Veiret stiger.

5

7.

Hvor er vor Christendom,
 Naar vi os tænker om?
 Vi har kun Stilk og Blade,
 Dog friit aff Troen sprade,
 Vi tør og Blomster viise,
 Men Frugten vi forliise.

10

280

8.

Hvor er nu Ræt og skiel,
 Som fordum voxte vel?
 Hvor Kierlighed og Dyder,
 Som Christendommen pryder?
 Hvor er og nu Guds Ære?
 O! hvor mon dend dog være?

15

20

9.

Ah! Ah! dis vær! mand veed
 At søvn og sikkerhed
 Har Hierterne betaget!
 Imens har Satan jaget
 Ald skam og Last i Grøde,
 Som vil Guds Ære døde.

25

IO.

Her voxer Hofmod frem,
Had, Gierighed saa slem,
Hoor, Mord og Løgn og Laster
Ald Ærbarhed omkaster,
Ald synd og skam paa love
Groer op som tykke Skove.

II.

Dog kommer vel dend Dag
Gud dømme vil sin sag,
Og samle ind sin Hvede,
Og da med Klinten hede
I Helvedi-Ovnens Lue,
Og Mørkheds ævig Stue.

15

O Gud bevar dit Ord
Fra Pavens Løgn og Mord,
Fra ald dend vrangske Lære,
Som røver dig din Ære,
Lad Ordets Sæd udspende
Sin Frugt til Verdens Ende.

25

I3.

Giv os din gode Aand,
Som Sæden aff din Haand
Opelske kand og vande,
Saa vore Hierte-Lande
U-tallig Frugt maa bære,
Dit store Navn til Ære.

Th. Kingo.